

formning af principperne i lovforslaget afviger på visse punkter fra planredegørelsens anbefalinger. Lovforslagets principper bygger på de *konkrete erfaringer* med hensyn til socialforskningsinstituttets virksomhed.

Planredegørelsens principper

Nedenfor foretages en sammenligning af de vigtigste af planredegørelsens principper med lovforslagets principper.

Princip 1: Oprettelse af en bestyrelse.

Planredegørelsen foreslår, at der for hvert sektorforskningsinstitut oprettes en selvstændig bestyrelse, der får det økonomiske og faglige ansvar for virksomheden. Formålet hermed er at give institutterne en mere selvstændig stilling i forhold til ministerierne.

SFI-lovforslaget er i overensstemmelse hermed.

Princip 2: Bestyrelsens sammensætning.

Planredegørelsen foreslår, at bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlemmer udpeget af ressortministeren efter indstilling af eller blandt følgende: Forskere (mindst 2), praktikere, medarbejdere. Forskerne skal udpeges efter indstilling fra Planlægningsrådet for Forskningen.

SFI-lovforslaget forudsætter 2 forskerrepræsentanter hvoraf en er formand, der udpeges af socialministeren. Lovforslaget afviger fra planredegørelsens forslag dels ved, at medarbejderne ikke er repræsenteret i bestyrelsen, dels ved at forskerne ikke udpeges efter indstilling fra Planlægningsrådet.

Det er ikke sædvanligt med medarbejderrepræsentation i sektorforskningsinstitutternes ledelse, men visse steder – f.eks. i Statens Byggeforskningsinstitut – deltager medarbejderrepræsentanter i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Princip 3: Bestyrelsens opgaver.

Planredegørelsen foreslår, at bestyrelsen skal godkende arbejdsplaner og eventuelt nye forskningsprojekter, men normalt ikke komme med forslag til konkrete forskningsprojekter.

SFI-lovforslaget siger, at bestyrelsen »træffer beslutning om arbejdsplan og forskningsprojekter«. Denne formulering er ikke sprog-

ligt i strid med planredegørelsens forslag, men sigter mod at give bestyrelsen en lidt større indflydelse på valg af forskningsprojekter end tænkt i planredegørelsen.

Princip 4: Forskernes opgaver.

Planredegørelsen foreslår, at det skal være forskningsenhederne der foretager det endelige valg af forskningens problemstillinger, metoder m.v., mens brugernes opgaver er at formulere vidensbehov.

SFI-lovforslaget tilsigter at opfylde dette princip, som også anvendes i dag på socialforskningsinstituttet. Princippet er imidlertid ikke nævnt i lovforslaget, da det ikke lader sig gøre på en hensigtsmæssig måde at formulere en præcis afgrænsning af forskernes og bestyrelsens kompetence. En sådan formulering ville også være overflødig, da der ikke kan være tvivl om, at bestyrelsen vil overholde princippet.

Princip 5: Samling af forskningsinstitutterne i ét ministerium.

Planredegørelsen foreslår, at der iværksættes overvejelser om hensigtsmæssigheden af at samle forskningsinstitutterne under ét ministerium. Formålet hermed skulle være at opnå et bedre udbytte af sektorforskningen og en bedre koordinering og fordeling af de forskellige bevillinger til sektorforskning.

SFI-lovforslaget er i strid med dette forslag, og socialministeriet må være helt uenig i forslaget.

Princip 6: Ansættelses- og bedømmelsesudvalg.

Planredegørelsen foreslår, at der ved ansættelse af personale i forskningsstillinger skal nedsættes ansættelses- og bedømmelsesudvalg med detlagelse af forskere fra universiteterne eller andre institutter.

SFI-lovforslaget omhandler ikke dette spørgsmål, men i bemærkningerne forudsættes det, at bestyrelsen udformer generelle ansættelsesprocedurer i overensstemmelse med det pågældende princip.

Princip 7: Særlig bevilling til forskning og drift.

Planredegørelsen foreslår, at sektorforskningsinstitutter tildeles en særlig bevilling til forskning og drift for at sikre institutterne